

17

De-a v-ați ascunselea?

Despre prejudecata trupului furat

Biblia înseși conține prima menționare a acestui mit al trupului furat. După înviere, unii dintre soldații care fuseseră de gardă la mormânt au plecat la preotul cel mai de seamă pentru a-i spune ceea ce se întâmplase. Matei relatează:

Aceștia s-au adunat împreună cu bătrânii, au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani, și le-au zis: "Spuneți așa: 'Ucenicii Lui au venit noaptea, pe când dormeam noi, și l-au furat.' Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom potoli noi și vă vom scăpa de grijă." Ostașii au luat banii și au făcut cum i-au învățat. Și s-a răspândit zvonul acesta printre iudei până în ziua de astăzi.

Matei 28:12-15

În ciuda faptului că Noul Testament însuși relatează originea mitului trupului furat, unii oameni mai cred și în ziua de astăzi că ucenicii s-au jucat un mic joc de-a v-ați ascunselea cu trupul lui Isus.

Totuși, mulți factori corelați fac imposibil de crezut o asemenea ipoteză. De exemplu, piatra care a fost pusă ca sigiliu la intrarea în mormânt nu era o pietricică din acelea pe care oamenii le aruncă, făcându-le să sară pe suprafața unui lac. Conform informațiilor textuale și conform calculelor efectuate de doi profesori de la Georgia Tech, piatra, care era circulară ca formă, ar fi putut avea foarte bine o înălțime de cinci picioare, deci peste un metru și jumătate și ar fi cântărit cam două tone. Când mormântul a fost inițial pregătit, probabil că muncitorii au fixat piatra de la gura intrării cu o pană ce stătea pe un șanț înclinat chiar în fața intrării. Când a fost îngropat Isus, pana respectivă a fost îndepărtată și gravitația a făcut restul muncii, pecetluind intrarea în mormânt atât de bine încât ar fi fost nevoie de efortul susținut al unor oameni puternici care să o înlăture. Iată de ce, în dimineața Paștelui, când femeile se îndreptau spre locul mormântului, se întrebau: "Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului?" (Marcu 16:3).

Mai mult decât atât, mai marii preoților au acționat pentru a preveni un eventual furt al trupului, cerând de la Pilat un detașament de soldați care să facă de gardă. O astfel de unitate era o forță de securitate formată din patru până la șaisprezece oameni. Fiecare soldat era astfel antrenat ca să poată apăra o suprafață de

pământ de șase picioare pătrate. Cei șaisprezece erau așezați câte patru de fiecare parte sub forma unui pătrat și se aștepta de la ei să fie în stare să acopere o porțiune de treizeci și șase de iarzi făcând față unui întreg batalion inamic.

În mod normal, patru din cei șaisprezece erau amplasați în imediata apropiere a obiectivului care trebuia păzit, iar ceilalți doisprezece dormeau într-un semicerc, în fața celor patru, cu capul spre înăuntru. Pentru ca niște hoți să fie în stare să fure ceea ce păzeau acești soldați, în primul rând trebuiau să trecă peste cei care erau culcați (bineînțeles, sub privirile celor patru care erau treji). La fiecare patru ore, garda se schimba și alți patru luau locul celor cărora le venea rândul la somn. În acest fel, se schimbau cu regularitate, în sensul acelor de ceasornic.

Acești bărbați nu erau câtuși de puțin niște ghizi politicoși, ci veritabile mașini de luptă, foarte periculoase. T.G.Tucker descrie un astfel de soldat în cartea sa, *Life in the Roman World of Nero and St. Paul*:

Deasupra pieptului și umerilor, soldatul roman purta un corset de piele acoperit de niște zale masive de fier sau bronz asemănătoare cu niște solzi mari. Pe cap avea o caschetă de protecție tot din fier.

În mâna dreaptă avea faimoasa sulia romană, care era o armă de temut, lungă de peste șase picioare. Aceasta avea în vârf un capăt de metal fixat pe partea de lemn și care putea fi folosit ca o baionetă pentru lupta corp la corp, ori putea fi zvârlită cu putere ca o lance, ca apoi soldatul să continue lupta cu sabia.

În mâna stângă se afla scutul... care nu era cărat de dragul căratului și care putea fi fixat cu o curea peste umărul drept. Ca să nu încurce scutul, sabia — o armă făcută mai mult pentru a fi înfiptă decât pentru a tăia la întâmplare și care avea aproape 3 picioare lungime — era agățată în partea dreaptă de o curea ce trecea peste umărul stâng. În partea stângă, soldatul mai purta un pumnal.

Cei care sunt adepții mitului trupului furat au curajul să susțină că un grup de ucenici care doar cu câteva zile în urmă se risipiseră ca niște iepuri speriați, s-au trezit deodată să se bată cu gărzile bine înarmate cu arme grele și care erau foarte antrenate în tot felul de bătălii. Ba mai mult, i-au și bătut, ori s-au furișat tiptil pe lângă ei în timp ce dormeau ca să mute o piatră de două tone ridicând-o

în sus pe un plan înclinat, fără să trezească pe nimeni. Ulterior, continuă respectiva teorie, ucenicii au cărat trupul lui Isus și l-au ascuns undeva, pentru ca apoi, timp de mai multe decenii, să înfrunte ridiculizări, torturi și martiraje pentru a răspândi o minciună în toată lumea de atunci, când ei de fapt știau că este o minciună sfruntată.

Oricum am lua-o, așa ceva este mult prea greu de crezut. Întocmai cum afirmă și Simon Greenleaf, profesor de drept la Harvard, un om care a ținut ani de zile cursuri despre cum să obții mărturisiri complete și cum să determini dacă un martor minte sau spune adevărul: "A fost imposibil ca ucenicii să fi putut persevera în afirmarea adevărilor pe care le-au narat, dacă Isus n-ar fi înviat cu adevărat din morți și dacă ei n-ar fi fost sută la sută convinși de acest fapt ca de un oricare altul".

În ziua de astăzi, căutătorul sincer al adevărului poate avea deplină încredere, așa cum au avut și primii creștini, în faptul că întreaga credință creștină nu se bazează pe mituri și legende, ci pe soliditatea faptului istoric clar al mormântului gol și al lui Hristos înviat dintre cei morți.

Temă de casă

Înfruntă prejudecata creată de mitul trupului furat găsind răspunsuri la următoarele întrebări:

Citește 1 Corinteni 15:1–8. Care sunt cele trei lucruri pe care apostolul Pavel le consideră a fi luate în seamă "înainte de toate"?

1. _____
2. _____
3. _____

Câți oameni (minimum) menționează Pavel referitor la cei care l-au văzut pe Isus? _____

Care este semnificația faptului că Pavel afirmă că majoritatea celor cinci sute de frați (în versetul 6) “sunt încă în viață”?

Dacă cinci sute de oameni care au fost martori ar depune o mărturie de doar cinci minute fiecare, ar fi nevoie de patruzeci și două de ore pentru a le asculta pe toate. Majoritatea proceselor au nevoie de maxim unul sau doi martori oculari care să depună mărturie.